

Ходило далечь отъ къщи,
Въ лжкытѣ долу за цвѣтіе,
Тамъ въ горжтѣ за птички;
Врѣло ся често въ гѣстака.
Да лови птички горкычки;
По дървета ся кегрило
Да вади дребны птиченца.
Често му майка думаше:
Не ходи сыно въ горжтѣ,
Въ горжтѣ вълцы крѣвници.
Изядатъ сыно човѣка.
Дѣте, майка си неслуша.
Ейго готви ся да трѣгва,
И бърза скоро да иде,
Като на важнѣ работѣ!
Тежко му не е знаило
Че тамъ при вълцы отхожда,
Противъ майчины заржкы.
Щомъ си горжтѣ нагази,
Срѣщнѣ го страшна вълчина,
Срѣва го, зла-та гадина,
Горкото младо загинѣ!
До днесъ майка му въздыша
Че умрѣлъ сынъ ѣ младъ земень,
Клетата сама-самица